al meu parer:

l'honorable tarradellas

joaquím mallafré

Josep Tarradellas és alt, refet; imposa —però no atemoreix— amb la seva presència. Dóna la impressió de gegantàs bon jan, amb una bonhomia no pas de babau sinó de persona en qui la vida ha anat destillant una afabilitat feta de seguretat en les pròpies conviccions i de respecte envers l'home que se li acosta.

Arriba a l'hotel i el veig cansat. Ahir a la nit va tenir una reunió amb partits polítics fins vora les dues de la matinada. Aquest matí ha inaugurat el monument a la Unitat Catalana. Ha parlat amb uns, ha dinat amb altres i a la tarda ha de rebre representants del Centre de Lectura, de l'Institut del Teatre, particulars... fins i tot una parella, de viatge de nuvis, vol conèixer el President, que no pot evitar d'emocionar-se davant d'aquest gest. Demà encara té més feina.

Ens rep amb afecte i agraït de la visita que li fa el Centre de Lectura. Ja coneix Reus, on va venir amb Macià quan ell n'era secretari i, més tard, a fer una conferència al "Foment". Recorda haver-hi menjat els canalons més bons de la seva vida. Recorda gent, coses i fidelitats. "I aquest? i aquell, els coneix?" "Es possible, és possible!". No renuncia a recordar-los tots. Agraeix la presència de Catalunya. Si per als de fora ha estat penosa l'època passada, per als de dins també. I és meritòria la perseverança, la constant voluntat catalana de governar-se. En aquest esperit enregistra el missatge per a Reus i comarca.

Després encara rep més gent. Té sinusitis i, passat el migdia, se li agreuja. Té la gola seca i beu una taronjada. Li demanen paraules, li demanen missatges, li demanen autògrafs, amb un punt de vanitat, de vegades. "Això és la Meca, la Meca!" diu el Pep, que ve amb nosaltres, mig impressionat i mig irònic. Hi ha un moment que a l'Honorable li protesten els arcs de les celles: "Escolti, amb aquest ritme m'hauran de portar a l'habitació en un baiard" —sembla dir.

Sembla que els anys hi són, que el seu futur polític és problemàtic. I paradoxalment, això potser pot aplegar la gent catalana al seu entorn, perquè no han de témer cap afany de poder personal ni partidista —ell és el president de tots els catalans—, perquè representa la continuïtat d'una voluntat exclusivament nostra. La Generalitat segueix viva; en mans d'un president vell però ferm que ens la pot lliurar per a una evolució que hem de construir des d'una història i unes arrels. Arrels que no tenen alguns oportunistes que molts anys han fet el joc a l'anti-catalanisme i que ara voldrien remenar les cireres presumint —ves per on— de catalans. Assenyats —això sí— i enemics de totalitarismes, ells que n'han viscut tant de temps!

L'Honorable Tarradellas és viu per a recordar-nos que existim i que no naixem avui. I la seva persona, pel que representa, mereix el suport d'aquells qui, fins i tot sense conèixer-lo abans, volen recobrar una inequívoca identitat. Per això la figura de Tarradellas és respectable. Ell mateix se'n sorprèn cada matí en llegir els diaris i no se'n sap estar de dir a la seva dona: "Sóc jo aquest de qui parlen? Qui ho havia de dir dos anys enrera!" Sí, és ell perquè ha sabut —i en això rau el seu poder convocatori— posar per damunt del senyor Tarradellas la figura de l'Honorable President de la Generalitat de Catalunya.

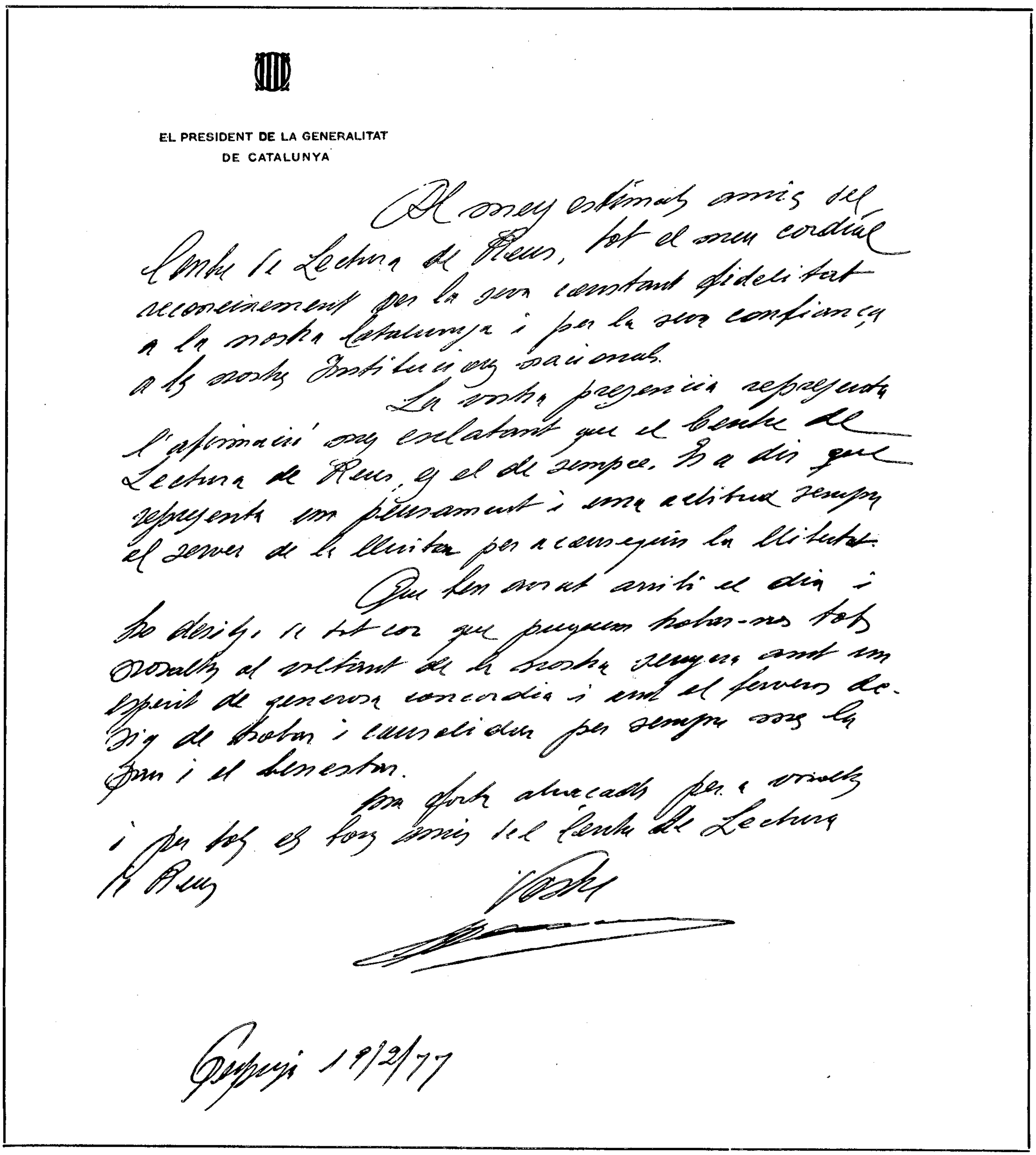

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA

Als meus estimats amics del Centre de Lectura de Reus, tot el meu cordial reconeixement per la seva constant fidelitat a la nostra Catalunya i per la seva confiança a les nostres Institucions nacionals.

La vostra presència representa l'afirmació més esclatant que el Centre de Lectura de Reus, és el de sempre. És a dir que representa un pensament i una actitud sempre al servei de la lluita per aconseguir la llibertat.

Que ben aviat arribi el dia i ho desitjo, a tot cor, que puguem trobar-nos tots plegats al voltant de la nostra senyera amb un esperit de generosa concòrdia i amb el ferm desig de treballar i consolidar per sempre més la pau i el benestar.

Una forta abraçada per a vosaltres i per tots els bons amics del Centre de Lectura de Reus

Vostre

Perpinyà 19/2/77